Р Е Ш Е Н И Е
№ 43017

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10916** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 2473 от 01. 07. 2026 г. по НАХД № 5300 / 2026 г., Софийски районен съд, НО, 14 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К, № 10806956, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на Д. В. С., е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от С., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Поддържа доводите изложени в писмено становище, представено преди съдебното заседание.

Ответникът, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 09. 02. 2025 г., в 16.21 часа, в [населено място], по [улица], до № 200, с посока на движене от Софийски околовръстен път към [улица], касаторът С. управлява лек автомобил „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 63 км./ч, при ограничение 50 км./ч., въведено с пътен знак В26 в населено място, установено и заснето с техническо средство „АТСС CORDON M2“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

По делото е наличен протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им. Неоснователно е оплакването на касатора, че процесният електронен фиш е издаден без преди това да е изяснена фактическата обстановка – както е посочил и районният съд, предвиденото в чл.189, ал.4 ЗДвП съкратено производство изключва приложението на чл.57 ЗАНН досежно общите изисквания към съдържанието на наказателното постановление.

Видно е, че по делото са събрани достатъчно доказателства, от които да бъде установено, че техническото средство е било разположено на мястото, обозначено с координати в електронния фиш, което е видно от приложения снимков материал.

Действително, както се сочи и в жалбата електронният фиш не съдържа точно описание на мястото на нарушението, но това място е безспорно установено в протокола за използване на АТСС, приложения снимков материал и ежедневната форма на отчет.

В тази връзка, Съдът намира за неоснователни доводите на касатора, че мястото на извършеното нарушение е установено впоследствие, тъй като същият се е запознал с наличните по преписката документи, поради което не е налице съществено нарушение на правото му на защита, доколкото надлежно е упражнил правото си на жалба.

Твърденията в касационната жалба, относно индивидуализацията на измереното МПС са неоснователни, като същите са изложени и пред въззивния съд, който е изложил подробни мотиви, които касационната инстанция споделя, относно средството за измерване и възможността му да запише регистрационния номер на заснетото МПС, извършило нарушението.
Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба относно грешки в оспореното решение, касаещи датата на издаване на електронния фиш – посочено на едно място 09. 02. 2026 г., вместо 09. 02. 2025 г. и типа средство за измерване посочено като ARH CAM S, вместо ATCC CORDON M2, тъй като същите в действителност са технически грешки и не са се отразили на правото на защита. Видно е, че коректната дата на електронния фиш е посочена нееднократно в решението и също така е посочено правилното средство за измерване при констатациите за извършената периодична метрологична проверка.
Неоснователно е и възражението, за присъдено юрисконсултско възнаграждение, тъй като независимо, че не е присъствал юрисконсулт, същият е представил писмени бележки по съществото на спора, в които е направил искане за присъждане на такова възнаграждение.
Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатират твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.
Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което е размер от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да присъди такова в размер близо до минимума, а именно – 70 евро.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2473 / 01. 07. 2026 г. по НАХД № 5300 / 2026 г. на Софийски районен съд, НО - 14 състав.
ОСЪЖДА Д. В. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 (седемдесет) евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.